

стійкість протягом певного конкретного періоду для обґрунтування тих чи інших стратегій управління, складання прогнозів, виконання планів.

Отже, можна сказати, що процес забезпечення фінансової стійкості має бути націлений на мінімізацію негативного впливу зовнішнього та внутрішнього середовища на діяльність підприємства; створення передумов ефективної реалізації запланованих дій.

Процес забезпечення фінансової стійкості має бути націлений на мінімізацію зовнішніх та внутрішніх факторів на діяльність підприємства; створення передумов ефективної реалізації запланованих дій.

Основними заходами щодо сприяння позитивному впливу зовнішніх та внутрішніх чинників на фінансову стійкість є:

- уточнення плану платежів, які здійснює підприємство;
- моніторинг політико-економічних змін у країні;
- формування і розподіл прибутку підприємства;
- розробка ефективної фінансової стратегії підприємства;
- адаптація до зміни рівня інфляції в країні;
- контроль і перевірка за витратами підприємства.

На нашу думку, даний підхід унеможливить банкрутство, кризові ситуації та мінімізує вплив даних факторів у наступному періоді.

ОЦІНКА РЕАЛЬНОЇ ВАРТОСТІ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Полежака А.В., гр. Б-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.В. Нестеренко**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Фінансові інвестиції загально визнано сприймаються як один з діючих способів вкладення економічних ресурсів підприємства. Фундаментальні розробки з інвестиційного менеджменту, а також ціла плеяда наукових праць, дозволяють більш глибоко зрозуміти процеси прийняття рішень щодо управління інвестиціями. Проте, переважну більшість досліджень вітчизняних науковців зосереджено на проблемах визначення ефективності інвестиційних проектів, у той час, як питання ефективного управління вже здійсненими фінансовими інвестиціями залишаються поза їх увагою. Актуальність теми підсилюється тим, що оцінка реальної вартості фінансових інвестицій є елементом підтримки прийняття управлінських рішень. Слід зазначити, що фінансові інвестиції в Україні традиційно оцінюються за ціною їх придбання та ринковою вартістю, що покладена в основу

оцінки їх ефективності. З метою оптимізації оцінювання фінансових інвестицій, на наш погляд, їх треба в першу чергу, розглядати як активи підприємства, інформація про які відображається у фінансовій звітності та надається користувачам для прийняття рішень. Проте, спеціальні критерії відображення у звітності фінансових інвестицій відсутні, а тому необхідно застосовувати загальні принципи визнання активів, оскільки фінансові інвестиції відносяться до них так само, як інші активи підприємства.

Оцінку фінансових інвестицій, на наш погляд, доцільно здійснювати на кожному етапі їх обліку в інвестора. При цьому, здійснення та відображення вартості фінансових інвестицій не може відбуватися без переоцінки, внаслідок чого момент здійснення переоцінки можна виділити як окремий етап. Методи оцінки доцільно застосовувати залежно від об'єктів фінансового інвестування, за якими фінансові інвестиції здійснено, а саме: винятково для продажу (акції, облигації, інші цінні папери, а також внески в статутні капітали підприємств, акціонерні товариства, з метою їх подальшого продажу протягом 12 місяців); для їх погашення (акції, інші цінні папери, що утримуються підприємством для їх погашення); в асоційовані, дочірні підприємства й у загальну діяльність зі створенням юридичної особи (спільне підприємство); у спільну діяльність без створення юридичної особи. Метод обліку фінансових інвестицій за справедливою вартістю є ліберальним, найпростішим і застосовується, насамперед, до ринкових інвестицій, справедливу вартість яких вірогідно визначити досить легко. Для цього можуть бути використані котирування активів, які є предметом інвестування, за виключенням неринкових інвестицій, визначення ринкової вартості яких викликає низку складнощів. У світовій практиці передбачена оцінка поточних інвестицій за ринковою вартістю, або за меншою із двох оцінок: собівартістю або ринковою вартістю, довгострокових інвестицій (якщо не застосовуються спеціальні методи їх обліку); за найменшою із двох вартостей. Так, фінансові інвестиції, які утримуються підприємством до їх погашення, оцінюються, при складанні фінансової звітності, за амортизованою собівартістю. До цієї групи відносяться в основному облигації державних або місцевих (муніципальних) позик й облигації підприємств (корпоративні облигації). Процедура доведення вартості інвестиції, купленої з дисконтом або премією, до номінальної вартості (вартості погашення), амортизується за методом ефективної ставки відсотка. Саме цей показник - суму амортизації дисконту або премії - в умовах дії національних стандартів бухгалтерського обліку потрібно, на нашу думку, вважати річним приростом або збитком капіталу, що

дає підставу уточнити методику розрахунку прибутковості фінансових інвестицій в облігації, які утримуються для погашення. Слід зауважити, що активний ринок цінних паперів в Україні перебуває в зародковому стані, тому ринкову вартість можна визначати лише для обмеженого кола цінних паперів (наприклад, для акцій привабливих підприємств, які можна легко купити й продати в будь-який момент часу). При цьому, визначення справедливої вартості переважної більшості цінних паперів можливо лише за допомогою експертної оцінки.

Таким чином, прийняття управлінських рішень щодо оцінки та способу здійснення фінансових інвестицій підприємствами, на наш погляд повинне враховувати наступне. Обмін цінних паперів власної емісії на фінансові інвестиції є формуванням власного капіталу підприємства й собівартість фінансової інвестиції повинна визначатися за справедливою вартістю переданих цінних паперів, що прирівнюється до поточної ринкової вартості цих або аналогічних цінних паперів на фондовому ринку, а при відсутності такої застосовується експертна оцінка. У свою чергу, ринкова вартість фінансової інвестиції може бути сформована лише при наявності активного ринку, де: продаються й купуються однорідні товари; у будь-який час можна знайти зацікавлених продавців і покупців: інформація про ціни є доступною.

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СИТУАЦІЇ

Ратій Г.В., гр. МОСБ-1-19

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.В. Руденко**
Харківський торговельно-економічний коледж КНТЕУ

Запорукою виживання та основою стабільного стану підприємства в сучасних умовах господарювання служить його фінансова стійкість. Вирішення завдань стабілізації фінансового стану підприємства вимагає розробки власної політики управління фінансовими ресурсами, переосмислення організаційно-методичних аспектів подання та аналізу інформації про діяльність підприємств, сучасних методів об'єктивної комплексної оцінки й прогнозування.

Фінансова стійкість підприємства є однією з ключових характеристик фінансового стану, представляючи собою найбільш